

POKOJ VÁM!

MĚSÍČNÍK
UNIČOVSKÉ
FARNOSTI

Září 2006
Číslo 9
Ročník 2

Slovo života na září

„To slovo však musíte uvádět ve skutek, a ne abyste ho jenom poslouchali.“ (Jak 1, 22)

Slova evangelia poskytují život a zároveň vyžadují, aby člověk podle nich žil. Když k nám promlouvá Bůh, jak bychom mohli nepřijmout jeho Slovo? Bible opakuje alespoň 1153x výzvu k naslouchání slovu. Se stejnou výzvou se obrací Otec na učedníky, když Slovo – jeho Syn – přichází, aby žil mezi námi: „*Toho poslouvejte!*“ (1)

Ale naslouchání, o kterém hovoří Bible, je spíše naslouchání srdcem než ušima. Znamená vnitřně přilnout, poslechnout a přizpůsobit se tomu, co Bůh říká, s důvěrou dítěte, které se odevzdává do mamčininy náruče a nechá se nosit.

Právě to připomíná apoštol Jakub ve svém listě:

„*To slovo však musíte uvádět ve skutek, a ne abyste ho jenom poslouchali.*“

Je zde patrný ohlas Ježíšova učení, v němž se jako blahoslavený označuje člověk, který Boží slovo slyší a zachovává ho (2) a který uznává jako svou matku a své bratry ty, kdo slyší a plní Boží slovo (3).

Jakub se vrací k Ježíšovu podobství a přirovnává Boží slovo k semínku uloženému v našem srdci. Má být přijato „vnímavě“; ale nestačí přijetí, naslouchání. Jako semínko je určeno k tomu, aby přinášelo plody, tak Boží slovo se má převádět do života.

Ježíš to vysvětloval v podobství o dvou synech. „*Ano,*“ odpověděl první syn otci, když ho požádal, aby šel pracovat na vinici, ale nešel. „*Nechce se mi,*“ odpověděl druhý syn, ale pak otce poslechl a ukázal činem, co znamená opravdu naslouchat Slovu. (4)

Jako dobrého posluchače označuje Ježíš v závěru „*horského kázání*“ toho, kdo podle slova jedná v praxi a dává svému životu pevnost domu, postaveného na skále (5).

„*To slovo však musíte uvádět ve skutek, a ne abyste ho jenom poslouchali.*“

V každém svém slově vyjadřuje Ježíš všechnu svou lásku

k nám. Vtělme ji, osvojme si ji a zakusíme, jakou životní moc vyzařuje v nás a okolo nás, když ji žijeme. Nadchněme se pro evangelium do té míry, že se necháme podle něj proměňovat a budeme ho předávat ostatním. To je náš způsob, jak Ježíšovi lásku oplácet.

Už to nebudeme my, kdo žije, bude se v nás formovat Kristus.

Zažijeme osvobození od sebe sama, od svých omezeností, od našeho zotročení. A nejen to, budeme svědky revoluce lásky, kterou Ježíš, který svobodně žije v nás, vyvolá ve společnosti, do které patříme.

„*To slovo však musíte uvádět ve skutek, a ne abyste ho jenom poslouchali.*“

Zakoušely jsme to už od začátků Hnutí v Tridentu během druhé světové války v důsledku častého bombardování. Utíkaly jsme do protiletceckých krytů a braly jsme s sebou jen malou knížku evangelíí.

Otevíraly jsme ji, četly a domnívám se, že díky zvláštní milosti Boží jsme v novém světle chápaly slova, která jsme slyšely mnohokrát. Byla to Slova života, která jsme mohly převádět do svého života. „*Miluj svého bližního jako sám sebe*“ (6). A navzdory šedi a tragédii války, když se lidé takto milovali, znovu se objevil úsměv, klid, smysl života. „*Dávejte a dostanete*“ (7). A v důsledku našeho drobného gesta velkorysosti jsme byly obklopeny kilogramy věcí, které jsme pak štědře rozdělovaly mezi potřebné ve městě.

Okolo nás postupně vznikalo živé společenství, po několika

měsících čítalo asi 500 lidí.

Všechno bylo plodem spojení se Slovem, které bylo trvalé, byla to dynamika každé minuty. Byly jsme opojeny Slovem, můžeme říci, že jsme žily Slovem. Stačilo říci: „*Žiješ Slovo?*“ nebo „*Jsi živým Slovem?*“, aby v nás stoupla rychlost, s níž jsme podle něj žily.

Musíme se vrátit k té době. Evangelium je aktuální pořad. Je na nás, abychom tomu věřili a zakoušeli to.

(Chiara Lubichová)

1. Mt, 17, 5; 2. Srov. Lk 11, 28; 3. Srov. Lk 8, 20-21; 4. Srov. Mt 21, 28-30; 5. Mt 7, 24; 6. Mt 22, 39; 7. Lk 6, 38. Slovo života naleznete také na internetu: www.focolare.cz

Svatí na vitrážích našeho kostela XV. část

Sv. Martin Tourský

Tohoto světce můžeme spatřit na pravé půlce vitráže nalevo od svatostánku, kde je vyobrazen jako voják s bílým koněm a pláštěm.

Narodil se kolem roku 316 v Panonii, tedy na území dnešního Maďarska a byl vojákem římského jezdectva. V Galii, tedy na území dnešní Francie, ve městě Amiens, prý tento mladý důstojník podle legendy rozťal mečem svůj plášť a polovinu z něj daroval žebračkovi. Následující noci se mu zjevil Kristus oděný polovinou jeho pláště, načež se Martin dal pokřtít. Požádal o propuštění z armády, za což byl obviněn ze zbabělosti. Na obvinění reagoval nabídkou, že se postaví nepřátelskému vojsku beze zbraně. Po propuštění z armády žil jako poustevník a řeholník. Později se stal knězem a byl zvolen biskupem ve městě Tours. Založil proslulý klášter v Marmoutier.

Byl výjimečně aktivním misionářem a účinnost jeho kázání posilovala jeho pověst divotvůrce. Cestoval i do nejdlejších částí své diecéze jako pokorný poutník pěšky, na hřbetě osla či na loďce. Jako evangelizátor Galie a zakladatel prvních řeholních komunit v této zemi byl sv. Martin velmi důležitou osobou.

Jeho pověst se šířila zásluhou tří dopisů a životopisu, které sepsal jeho přítel Sulpicius Severus. Martin byl prv-

ním, kdo byl uctíván jako svatý, přestože nebyl mučedníkem. Jeho kult se rozšířil po celé Evropě.

Zobrazován bývá buď jako voják nebo jako biskup. Atributy sv. Martina jsou žebraček, plášť, pohár, malomocný (kterého podle legendy uzdravil polibkem), kůň a peníze. Jeho individuální atribut, husa, má původ v legendě, kdy se světec údajně zdráhal přijmout biskupskou hodnost a schoval se mezi husy, které ho však svým štěbetáním prozradily.

Sv. Martin zemřel v Candes u Tours roku 397. Svátek má 11.11.

Svatým Martinem končí seriál věnovaný jednotlivým svatým, kteří jsou zobrazeni na vitrážích našeho kostela. Snažil jsem se přiblížit všechny postavy, které mičky sledují naše modlitby a pro pořádek zpětně dodávám, že mezi nimi bylo i několik osob, jejichž přesnou identifikaci si netroufám garantovat. Především se jedná o sv. Eleonoru, která je ale v jiném materiálu označena za sv. Johanu, dále je to domnělá sv. Kristýna, jejíž atributy by však mohly docela dobře odpovídat také sv. Tekle a možná i sv. Lucii. U sv. Vincence, jehož jméno je sice přímo uvedeno na vitráži, jsem neměl 100% jistotu, zda je to z celé řady sv. Vincenců zrovna Vincenc Lerinský, ačkoli jeho zobrazení nebylo v rozporu s jeho životopisem. (jihá)

Tip na nedělní výlet XV. část

Velká Deštná 1115 m – nejvyšší hora Orlických hor

Nadpis již vypovídá o cíli dnešního výletu vše podstatné a protože cesta bude daleká, zmíním pouze klíčové body této 96 km dlouhé trasy.

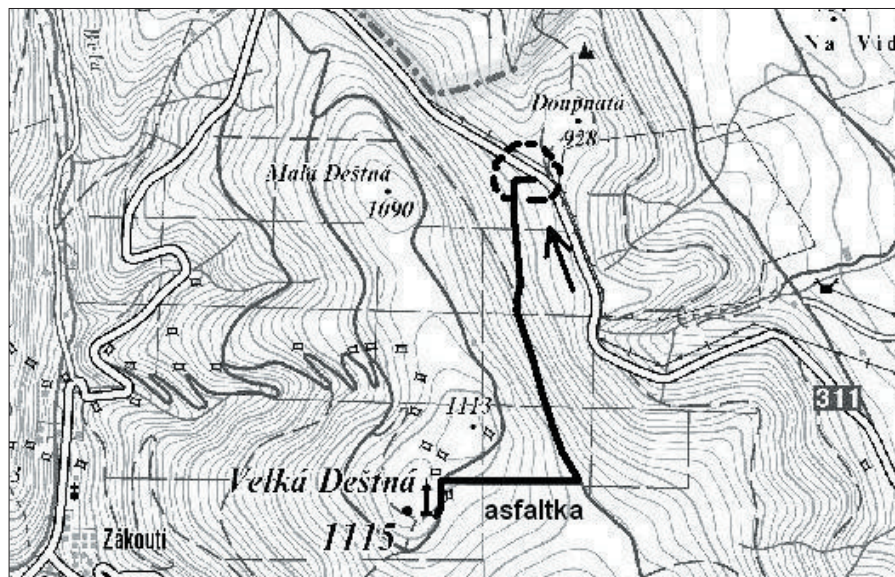
Uničov, Úsov, Zábřeh. Ze Zábřeha přes Rovensko směrem na Červenou Vodu. Tam na konci obce na kruhovém objezdu zvolit směr Bořkovice. Dále Lichkov a Mladkov. Zde v prudké zatáčce odbočit doprava na úzkou, hezky opravenou, silničku přes Petrovičky do Bartošovic v Orlických horách. V Bartošovicích se dát na kruhovém objezdu doprava. Poslední větší obcí pak bude Orlické Záhoví.

Pokud sebou vezete bicykl – a zdejší kraj, včetně nejvyšších vrcholů, je rájem cykloturistů – můžete odsud autem vystoupat až k sedlu Šerlich, kde se nachází známá Masarykova chata. Zde lze zaparkovat. K vrcholu to budete mít jen asi 4 km,

ale předpokládám, že na kolech toho zvládnete mnohem více.

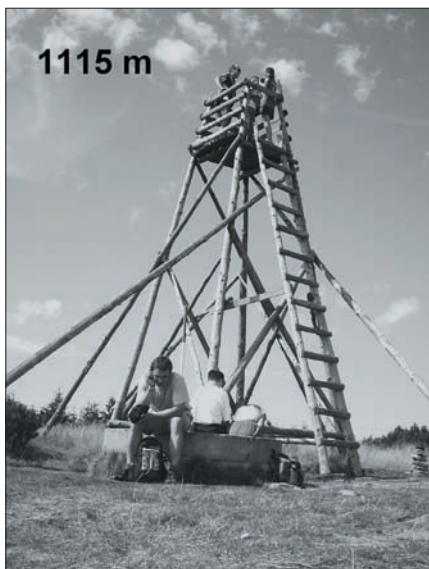
My, turisté pěšáci, si ale dáme pozor a budeme porovnávat při stoupaní z Orlického Záhoví průběh silnice s mapkou, abychom zaparkovali

o něco dříve, a to na zakroužkovaném místě. Poznáme ho podle velké plochy pro svaz dřeva na pravé straně silnice, avšak hlavním poznávacím znamením bude železná závora instalovaná na lesní cestě nalevo po směru jízdy. I zde na levé straně objevíme příhodné místo pro zaparkování.

Čekají nás asi 3 km celkem pohodlného a zároveň asi i nejkratšího možného výstupu od silnice k vrcholu. Lesní cesta není turisticky značená a snad i proto zde nalezneme spoustu malin, borůvek a občas i jahod. Můžeme se kochat bílými nebo fialovými kalichy jedovatého náprstníku, který je zdrojem účinné látky pro výrobu medikamentů na srdeční choroby. Neobvyklá je i spousta všudypřítomných baboček kopřivových a pavích ok. Na posledním kilometru se však už napojíme na asfaltku, takže pozor, protože někteří kolaři si to proti nám budou svištět z kopečka „hlava-nehlava“. Těsně pod vrcholem můžeme navštívit chatku Horské služby, kde nám rádi doplní životně nezbytné potřeby, jako např. náchodské lahvové pivo, minerálky, fidorky nebo miňonky. Odtud je to k odlesněnému vrcholu už jen kousíček po kamenité cestičce uprostřed klečového porostu.

Samotný vrchol je ozdoben 6 m vysokou rozhlednou – nu, je to spíše takový přerostlý posed – ale výhled je odtud pěkný a dokonce se musí počkat, než se „dokochá“ předchozí skupinka turistů. Při troše štěstí na příznivý výhled je možno spatřit nejen

Králický Sněžník nebo Broumovské stěny, ale i jasně zřetelné obrysy Sněžky, která je odtud vzdálena vzdušnou čarou takových 70 kilometrů!

Pokud by se vám zdála návštěva jediné a navíc hodně vzdálené hory příliš strohá a nákladná, můžete cestou navštívit i další zajímavá místa. Například:

V lese za osadou Čihák před Bartošovicemi, budete projíždět malebným zákoutím zvaným Zemská brá-

na. Zde, na česko-polském pomezí, můžete shlédnout balvanité řečiště se skalnatými útvary táhnoucími se podél řeky Divoké Orlice.

Nad Petrovičkami v zatáčce nelze přehlédnout pěší přechod do Polska. Pokud máte příslušné doklady, můžete si odskočit na prohlídku celodřevěného kostelíka v blízké obci Kamienczyk.

Z Bartošovic si můžete dopřát zajižďku na prohlídku rozsáhlé pevnosti Haničky, monumentálního pozůstatku prvorepublikového opevnění. To už si ale musíte přivstat, nebude to na chvíli.

Pokud chcete zaběhnout jen „na skok“ k nějakému tomu menšímu bunkříku přímo u silnice, máte k tomu příležitost cestou z Červené Vody do Boříkovic.

Ve zdejším kraji je samozřejmě celá řada dalších unikátních přírodních i stavebních památek, avšak jejich popis by už překročil možnosti tohoto článku.

(jihá)

Matrice Svatohostýnská

Již od roku 1895 působí na našem nejznámějším moravském mariánském poutním místě Matice Svatohostýnská. Jejím posláním je všestranné zabezpečení služeb poutníků a návštěvníků sv. Hostýna.

Minulý totalitní režim činnost Matice Svatohostýnské zakázal. Budovy a další zařízení, které měly sloužit poutníkům k exerciciím, k ubytování a občerstvení, byly násilně zabráný.

V roce 1990, kdy byla činnost Matice Svatohostýnské opět obnovena, byly budovy i další zařízení postupně právně navráceny původnímu majiteli, avšak ve značně zdevastovaném stavu. Bohu díky se snad brzy po důkladné generální opravě opět představí ve své původní kráse.

Pokud chcete pomoci sv. Hostýnu, pak vás dnes zveme do velké „svatohostýnské rodiny“ s prosbou: Staňte se členy Matice Svatohostýnské a tím můžete přispět svým podílem: finančně, službou či prací k rozkvětu sv. Hostýna. Pomozte nám dobudovat naše nejkrásnější moravské mariánské poutní místo.

Za všechny poutníky a dobrodince sv. Hostýna je každé první pondělí v měsíci sloužena mše sv.

(Ludmila Filipová)

Matrice Svatohostýnská zvelebujе služby Boží na sv. Hostýně

opravuje a udržuje památky, budovy, stará se o ubytování a občerstvení poutníků, zajišťuje doplňkové služby a prodej upomínkových předmětů, usiluje o důstojnost a okrasu celé hostýnské hory, kam přicházejí poutníci. Členové se snaží o vzorný život katolických křesťanů. Všechno dělají pro čest a slávu Boží a ke cti Parny Marie. Snaží se o apoštolát a šíří Mariánskou úctu i ve svých domovech. Přispívají ročně svým darem nebo svou prací na budování sv. Hostýna. Doporučují účast na exerciciích, které se na sv. Hostýně konají. Rádi na sv. Hostýn putují a vytvářejí Mariánskou rodinu Svatohostýnskou, modlitbou i službou.

Citace z průkazky člena Matice Svatohostýnské

REPORTÁŽ

ZVONY POUTNÍ BAZILIKY NAVŠTÍVENÍ PANNY MARIE NA SVATÉM KOPEČKU.

Milí farníci, jistě jste si všimli při návštěvě baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku výzvy na sbírku nových zvonů. A právě ve dnech 19.8. až 21.8. jsme se mohli dočkat neobyčejně vzácných chvil při vystavení dvou nových zvonů, jejich svěcení a následného vytažení do zvonice severní věže baziliky.

Před devadesáti lety - v listopadu 1916, během 1. světové války - byl zabaven pro válečné účely největší svatokopecký zvon MARIA, o váze 2.450kg a dolním průměru 180 cm, pořízený v roce 1705 O třicet let později - v květnu 1945, na konci 2. světové války - při ostřelování a požáru chrámu byl rozbit zvon JÁCHYM, o váze 745 kg, o průměru 110 cm. V severní věži zůstaly od té doby pouze dva zvony: JOSEF o váze 1300kg, o dolním průměru 128 cm a ladění „E“ - a ANNA o váze 380 kg, o průměru 86cm a ladění „H“. Všechny tři jmenované zvony dal zhotovit v roce 1689 uměnímilovný opat Norbert I. Želecký z Počenic u vídeňského mistra-zvonaře Joachima Grosse. Na uvedený rok připadala dvě výročí: deset let od posvěcení dnešního velechrámu a deset let volby opata Norberta.

Výbor **Matic** svatokopecké shromažďoval v letech 2004-2006 finanční prostředky k odlití dvou nových zvonů, které by doplnily někdejší jejich počet. Díky darům svých členů, farníků a dalších příznivců mohla být uzavřena smlouva se zvonolijnou **Rudolf Perner**, sídlící v bavorském **Pasově**; předkové firmy pořizovali již v roce 1930 elektrický pohon ke svatokopeckým zvonům.

Dva nové zvony pro svatokopeckou baziliku byly odlity 12. května 2006. Na zvonu MARIA o váze 820 kg, průměru 106 cm a ladění ges 1 je nápis SUB TUUM PRAESIDIUM CONFUGIMUS, SANCTA DEI GENITRIX,

REGINA MORAVIAE !

(Pod ochranu Tvou se utíkáme, svatá Boží Rodičko, Královno Moravy!)

Na zvonu JÁCHYM o váze 600 kg, průměru 95 cm a ladění as1 je nápis SANCTE IOACHIM, PARENS DEIPARAE, ORA PRO NOBIS !

(Svatý Jáchyme, otče Bohorodičky, oroduj za nás!)

Připojen je letopočet pořízení a jméno Matic svatokopecké, soustředující finanční prostředky:

DONATUM SODALITATE MONTIS SACRI - ANNO MMVI.

Oba zvony jsou ozdobeny reliéfy, které vytvořil a Matici svatokopecké věnoval akademický sochař René Tikal.

Zvony byly požehnány během slavnostní bohoslužby v neděli v 15. hod. 20. srpna 2006 opatem pražské kanonie strahovských premonstrátů Michaellem Josefem Pojezdným. Slavnostní mši doprovázel zpěvem sbor z Velké Bystřice, řízený osobně P. Josefem Olejníkem. K pěkné chvíli přede

mší hrála poutníkům před bazilikou dechovka Věrovanka.

V pondělí 21.8. dopoledne po nezbytných přípravách jeřáb vyzdvihl tyto nové zvony do renovované zvonice věže. Pro

všechny přítomné farníky, nadšence, ale i poutníky to byla nesmírně atraktivní podívaná. S napětím jsme čekali na ohlášené první zvonění v poledne, ale dokončovací práce na mechanismu zvonů se protáhly, tak jsme se prvního zvonění nedočkali. Celé *třídenní* bylo pečlivě dokumentováno přítomnými pracovníky České televize, která nabídla sestřih záznamu této udá-

losti v pondělním vysílání.

Celou „svatou rodinu“ zvonů, tedy JÁCHYMA, ANNU, JOSEFA A MARIÍ, budeme moci slyšet zvonit společně pouze o hlavních svátcích během církevního roku.

Kéž znějí k Boží slávě a potěše všech lidí dobré vůle!

Věže našich kostelů mluví k nebi, ale kolik lidí se řídí podle těchto ukazatelů. Věže nejen mlčí, ale také mluví. Oslovují pozemšťany hlasem zvonů zavěšených v jejich útrobach. Vybízí k ranní, polední a večerní modlitbě, zvou na bohoslužby, doprovázejí zemřelé na poslední cestě, občas varují před nebezpečím. Zvony však také trpí; v dobách válečných se stávají kořistí a v ohni jsou přetavovány v ničivé střešivo. Platnou zůstává prosba, uvedená na plášti zvonu MARIA, zabaveném v roce 1916:

„Ochraň nás Rodičko Boží, patronko premonstrátského pahorku před hrozbami hladu, moru, války a jiných pohrom.“ (jako)

Zvon

Slyšíš?

Je ticho.

Avšak najednou zazní něčí hlas

Slyšíš?

Ráno, když začínáš nový den, chce být i on s tebou, v poledne, kdy chceš se občerstvit, ani tehdy neopouští tě, i večer, kdy zamýšlíš se nad uplynulým dnem, slyšíš jej? Je s tebou.

On, jenž vznešeným svým hlasem do daleka hlásá svou oddanost, oddanost Pánu, který mu svěřil nevedení úkol: „Svolávej mé děti k modlitbě, tot' poslání tvé!“

Nyní se ptám sebe sama i tebe:

„Slyšíš ten zvon? Slyšíš jeho srdce bít?“

Tot' přece hlas milujícího Otce, jenž volá každé ze svých dětí nejen k modlitbě, nýbrž i do svého „Domu“ ke společné hostině. Jakpak mu odpovíš?“

REPORTÁŽ

Litomyšl 2006

Celostátní setkání animátorů, 13. - 19. 8. 2006, Litomyšl

V polovině srpna jsem měl možnost zúčastnit se Celostátního setkání animátorů v Litomyšli. Mše svatá, celebrowané českými a moravskými biskupy, přednášky a diskuse s odborníky i se svými vrstevníky, různé druhy modlitby, koncerty a divadelní představení, nám účastníkům nabídlo Celostátní setkání animátorů (CSA) v Litomyšli. Mimo jiné jsme si mohli vyslechnout také životní svědectví nevidomé dívky či kněze - politické vězně.

Zástupci z České televize pozvali animátory i na promítání nového křesťanského pořadu Exit 316. Ten se bude věnovat křesťanství a v televizi se začne objevovat od září. Bude mít sedmnáct dílů a vznikl v Křesťanské akademii mladých. Podle jeho tvůrců na něj každý mladý může navázat.

Důležitým bodem setkání byly debaty v menších skupinách. Znamení doby - diskusní skupiny vedené odborníky si mohl každý vybrat podle tématu. V pondělí a středu probíhaly vždy dva bloky, takže bylo možné projít celkem čtyřmi skupinami.

Ve skupinách oMaK (o modlitbě a Katechismu) se animátoři seznamovali, učili modlitbu Otče náš ve znakové řeči a především navazovali na společné přednášky. Na téma Katechismus katolické církve přednášel i biskup Mons. Jiří Paďour.

Jednotlivé dny se zaměřily podle tzv. Slova na den. Pondělí - „Prosili jej, aby se ho dotkl“, Úterý - „Velebí má duše Hospodina!“, Středa - „Trochu si odpočíte“, Čtvrtek - „Poklekl před ním a ptal se ho: ‚Mistře dobrý, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?‘“, Pátek - „Vím, že hledáte Ježíše, který byl ukřížován. Není zde; byl vzkříšen, jak řekl.“, Sobota - „Řekl mu: ‚Pojď za mnou!‘ On vstal a šel za ním.“

Program setkání završilo při závěrečné sobotní mši svaté vyslání dobrovolníků, tzv. voluntérů. Tito mladí lidé zdarma věnují rok svého života službě druhým. Budou žít v malých skupinkách na farách a spolupracovat s místním knězem. Jejich činnost se zaměří především na volnočasové aktivity věřících i nevěřících dětí a mladých lidí.

Kdo je animátor

Pojmenování animátor pochází z latinského slova anima - duše. Je to tedy člověk, který má oživovat, oduševňovat lidi ve svém okolí.

Animátor je aktivní člověk, který při různých činnostech zaujímá místo vedoucího, koordinátora, toho kdo je zodpovědný za určitou aktivitu nebo projekt. Programově přináší návrhy na činnosti mládeže, motivuje mládež ve svém okolí a snaží se ji inspirovat. Je ochoten dát svůj čas a svoji práci druhým. Animátor aktivně pracuje na formaci a vzdělávání své osobnosti.

Pravidelné vzdělávání animátorů zajišťují v Čechách a na Moravě Diecézní centra pro mládež a další subjekty.

Dobrovolnická služba - voluntariát

Celostátní setkání animátorů v Litomyšli završí při závěrečné mši svaté vyslání dobrovolníků, tzv. voluntérů. Co je to dobrovolnická služba a co je její náplň?

Idea dobrovolné služby iniciované Sekcí pro mládež ČBK. Dobrovolníci jsou dospělí mladí lidé, kteří žijí v malých skupinách na farách a spolupracují s místním knězem. Dobrovolná služba znamená opustit na rok své zaměstnání nebo školu a takto získaný čas věnovat zdarma službě potřebným.

Dobrovolná služba je vhodnou odpovědí a využitím současné mentality mladých lidí. Zároveň může jejím zavedením církev mladým lidem nabídnout prostor ke službě, a tak jim konkrétně ukázat, že o jejich iniciativu a zapojení opravdu stojí.

Jejich činnost se soustřeďuje především na volnočasové aktivity pro věřící i nevěřící děti a mladé lidi. Pro svoji službu se školí během tzv. přípravného roku o víkendech. Dobrovolníci tedy prochází dvouletou hlubokou formací a mají příležitost ke vzdělávání i k lidskému vyzrání. Doba služby tento aspekt pomáhá prohloubit. Také kněží přijímající dobrovolníky prochází pravidelnou formací. Pro nezaměstnané to navíc může být nabídka smysluplně prožitého času. (Květoš)

mše v zámeckém amfiteátru

mše v děkanském kostele

Pozvánka na pouť do Jívové.

Každý rok jsme zváni na pouť do **Jívové** u Šternberka k Panně Marii Bolestné. Letos pouť vychází na pátek 15. září. S poutníky ze širokého okolí se můžeme od 17.30 hodin modlit růženec a pak od 18. hodin se účastnit slavnostní poutní mše sv. Pokud bude zájem, zajistíme osobní přepravu

- kartuziánský řád v Olomouci - se rozhodla postavit nový velkolepý kostel, jako důstojný stánek milostného obrazu. Stavěl se v letech 1717-1720.

Řád nešetřil na výzdobě Božího stánku. Po léta zde pracoval největší umělec na severní Moravě - malíř **Jan Chris-**

Obec se nachází v nadmořské výšce 571 m na začátku Nížkého Jeseníku v blízkosti Olomouce a Šternberka. V jejím středu stojí a do dálek kraje září farní kostel sv. Bartoloměje. Původně na tomto místě stál malý kostelík.

V roce 1687 vykonali jívovští farníci pouť do Polska k Panně Marii Čenstochovské. Odtud přinesli obraz, který byl uctíván. Rostl počet návštěvníků, poutníků a tak malý kostelík nestačil. Tehdejší vrchnost

umělci pak přispěli dalšími hodnotnými obrazy, plastikami, mohutným pozadím za hlavním oltářem, překrásnou kazatelnou s rejem andělů pod dohledem dobrého pastýře!

Léta ubíhala a to se projevilo na tvárnosti celé stavby. Zvenčí na ní rostly keře a uvnitř vypadaly již cihly z vítězného oblouku. Proto v 80. letech minulého století začala generální oprava exteriéru i interiéru kostela nákladem téměř

10 milionů korun. Největší podíl na tomto díle mají němečtí rodáci jívovští, pak státní pomoc a dary českých dobrodinců. Ale mnohé ještě zbývá, aby se tento chrám za-

toph Handke (1694-1774). Ten vyzdobil celou klenbu kostela překrásnými freskami s motivem Umučení Ježíše Krista, což ještě podtrhl malbou 14 obrazů křížové cesty a dalšími obrazy. Jiní

umělci pak přispěli dalšími hodnotnými obrazy, plastikami, mohutným pozadím za hlavním oltářem, překrásnou kazatelnou s rejem andělů pod dohledem dobrého pastýře!

Léta ubíhala a to se projevilo na tvárnosti celé stavby. Zvenčí na ní rostly keře a uvnitř vypadaly již cihly z vítězného oblouku. Proto v 80. letech minulého století začala generální oprava exteriéru i interiéru kostela nákladem téměř

10 milionů korun. Největší podíl na tomto díle mají němečtí rodáci jívovští, pak státní pomoc a dary českých dobrodinců. Ale mnohé ještě zbývá, aby se tento chrám za-

skvěl v plné kráse! Úkol budoucnosti!
(redakce)

**Nový
TV
pořad
pro
mladé**

O co běží

Přátelství, láska, víra, odpuštění...? Taky je znáš? A taky se ti občas zdá, že se v nich nevyznáš? Tak jestli ano, vydej se s námi na cestu dvou andělů, co křížují Zemi na vytuněné káfe a snaží se vyznat v lidech a podat zprávu do nebes o tom, proč jsou lidé jací jsou. Spolu s nimi na této cestě potkáš hromadu vynikajících lidí, co už něco v životě zažili, V.I.P. osobnosti, názory tvých kámošů, ty nejlepší klipy, které mají právě dnes co říct, a hlavně pár lidí, kteří sice o sobě netvrdí, že snědli moudrost světa, ale mají zaručeně dobré řešení, jak se problémy a životem protlouct.

Takže nezapomeň: Exit 316 je nový televizní pořad právě pro TEBE! Jeho 17 dílů uvidíš na obrazovce České televize od září do prosince 2006. Chceš-li vědět něco víc, klikni si na poslední položku v menu a kontaktuj nás. Rádi ti pošleme více informací

Co na to Česká televize

O životě a jeho úskalích je třeba mluvit, na tom se asi všichni shodneme. A je třeba ho ukazovat z různých stran, prezentovat pestrost světa, aby měl každý člověk možnost svou osobní situaci promýšlet a porovnávat, aby měl

možnost svobodné volby.

Bohužel, realita je často jiná, některé názory a postoje jsou prezentovány častěji než ostatní, takže mohou působit dojmem jediné žádoucí alternativy. A tak se někdy zdá, že cenu má jen svoboda bez řádu, že atraktivní je pouze konflikt, že nejpodstatnější v životě je nárok, že opravdová osobnost musí být vnitřně rozervaná, nespokojená a protestující atd.

Jistě, někdo to tak může vidět, ale je třeba říci, že existují i jiné pohledy a postoje. A že vůbec nemusí být nudné a bez jiskry. Projekt EXIT 316 připomíná, že evropská civilizace vyrostla z biblických kořenů a vnímá tuto skutečnost jako přednost, nikoli jako handicap. Dává prostor lidem, kteří v biblických hodnotách nacházejí zajímavou alternativu, které jejich život baví, kteří se dovedou porvat s problémy a nebojí se třeba i přiznat vlastní selhání. Ono se totiž všechno dá řešit a vždycky se dá začít znovu.

Česká televize jako veřejnoprávní médium má zájem iniciovat diskusi o opomíjených tématech. EXIT 316 tuto roli plní, proto má Česká televize zájem tento pořad vysílat a jedná o jeho zařazení do programového schématu. Věřím, že se mu podaří očekávanou diskusi skutečně probudit.

(Petr Raus, vedoucí dramaturg)
Česká televize

Z vašich příspěvků

Jak andělé zachraňují.

Vloni v létě, když se zdravotní stav naší maminky zhoršil natolik, že musela nastoupit léčbu v nemocnici, mi bratr zavolał, co se stalo. Hned druhý den po tom, co bratr zavolał, jsem jela do nemocnice maminku navštívit.

Sestra na oddělení ára mě pustila dovnitř a já jsem mohla dokonce maminku nakrmit knedlíčkovou polévkou. Bylo poledne a vražedné horko spolu s kyslíkovou maskou na matčině obličej, spoustou hadiček a kapaček, umocňovaly dramatickou situaci.

Viděla jsem na matce, že jako obvykle, když jsem se pohybovala v její blízkosti, je velice obezřetná. Bedlivě sledovala každý můj pohyb. Sestra mi řekla, že maminka má vodu na plících a prodělaná noc byla kritická.

Při další návštěvě v nemocnici jsem tolik štěstí neměla. Musela jsem čekat, čekání jsem si krátila tím, že jsem se modlila k andělům strážným. Pevně jsem důvěřovala Hospodinu, že zasáhne v mámin prospěch. Konečně jsem mohla dovnitř. Procházela jsem kolem postelí a na každé z nich jsem viděla, že se zmítal jeden lidský život. Máma ležela vzadu u okna.

Soused vedle naší maminky byl už u konce svojí pouti. Že je jeho osud zpečetěn, bylo vidět na jeho očích. Zastavila jsem se u něho, mluvila s ním a pohladila ho po ruce. Za pár dní tento pacient, staříček pan doktor, zemřel.

Jsem vděčná za to, že se lékařům podařilo naši maminku zachránit. Má modlitba byla vyslyšena a Bůh nám maminku zachoval. Děkuji Vám dnes znovu andělé strážní, že jste bděli nad naší nemocnou maminkou. (Lukasová Dana)

Pout' v Uničově

Oslava svátku Nanebevzetí Panny Marie připadla tentokrát na sobotu 12. srpna.

Ten, kdo se věnoval přípravám tohoto již známého svátku, Vám jistě potvrdí, že potom slavnost prožívá mnohem intenzivněji, protože v chrámu tráví přece jen nějakou tu chvíli navíc a děkuje již předem Panně Marii za to, že nás stále miluje a že jsme nadále všichni její děti. Nepřipadá nám ani samozřejmostí, že ve městě Uničov a jemu přilehlých obcích se žije obyvatelům dobře a že katastrofy jako povodně a jiné živly se našeho města, díky Bohu za to, nedotýkají. Máme zač neustále děkovat.

Sobotní oslava svátku proběhla letos pod střechou našeho stále rekonstruovaného chrámu. (Nakonec proč bychom se měli pozastavovat nad tím, že někde stojí lešení. Náš chrám si zaslouží neustálou údržbu, stejně jako naše duše.)

Návštěva novokněze P. Martina Vévody jistě všechny nesmírně potěšila, když celebrou slavnostní mši svatou a udělil nám své novokněžské požehnání, na které se vždy někteří farníci obzvláště těší. Kež i jemu Panna Maria po celý jeho život s Bohem žehná. Zdálo se mi, že dešť, který nám nedovolil vstoupit na půdu farní zahrady a prožít zde pobožnost po mši sv. jako v loňském roce, byl poslán z nebe jako milosti od Boha pro naše obyvatele i do dalších dnů právě ve chvíli, kdy mělo dojít k požehnání městu našim knězem Nejsvětější Svátostí oltářní. Viděla jsem rozhodnutí spolubratří i sester vyjít spolu s ním za vrata kostela i přes nepřízeň počasí a chuť obejít alespoň symbolicky kostel. Kouzlo společné litanie v chrámu a souznění duší tak mohli pocítit všichni o to více, vždyť přišli se svou upřímnou modlitbou a se

Křest

Stejně jako ve Vaší, tak také v naší rodině proběhl kdysi křest, nebo křest ve Vaší rodině plánujete. Není to tak dlouho, co ten poslední - mé dcery a mého syna, se uskutečnil v našem farním kostele. Tenkrát ještě za zavřenými vraty a pouze v rodinném kruhu.

Cítila jsem, že srdce mé dcery má v Česku stále svůj domov a úcta k němu se neztratila, když začala hovořit o křtu své dcery. Byla jsem Bohu, jí i jejímu manželovi nesmírně vděčná za rozhodnutí pokřtít svoji holčičku, jak řekla „někde tady“. Rodiče mé malé vnučky se rozhodli darovat své dceři místo křtu v zemi, kde se narodila její matka, když porod proběhl v zemi narození jejího otce. Bůh v jejich srdcích rozhodl k mé převeliké radosti tak, že konečné místo konání byl farní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Uničově. Samozřejmostí pro mne byl ten fakt, že křest proběhne při mši svaté.

Tajně jsem toužila po tom, prožít jednou tuto velkou událost naší rodiny stejně tak, jako křty, které již v našem chrámu při mši svaté proběhly od doby, kdy přišel současný farář J. Janek do Uničova a mé srdce i má duše slavnost křtu prožívaly a radovaly se s Bohem i s „cizími lidmi“. Bylo mi tenkrát tak trochu smutno při vzpomínce na všechny čtyři křty mých dětí. Nechápala jsem, jak bylo možné svátost křtu pojmut jako něco, co patří pouze a jen uzavřenému kruhu rodiny. Dnes už vím, že je to věc celé naší křesťanské obce.

Děkuji touto cestou panu děkanovi za jeho schválení a odpověď na otázku mé dcery, když plánovala, kde a jak proběhne křest a následná oslava, zda by bylo možné, aby tato proběhla na faře, kde je přece víc místa pro víc lidí, než v jakékoliv místní restauraci. Také duch, který mezi námi měl přebývat, tím mohl všechny ještě více sblížit. Vše bylo tedy naplánováno.

Nastal den křtu mé malé vnučky a neteře mých dětí Renaty a Patrika. Těšila jsem se, že malá Victoria Vlastimila svůj křest prožije v klidu a pohodě. Bude napapaná a její duše bude očekávat dotek Boha. Jak celá moje představa dopadla, jste sami viděli a slyšeli. Kostelem se rozléhalo: „ne, ne, ne, ma, ma, ma“. Měla hlad nakonec nejen její duše, ale také její žaludek cítil další potřebu se nechat ukonejšit. Maminka se však oblékla do nevhodných šatů pro téměř sedmiměsíčního kojence a žízeň a hlad nemohla malému křtěnci v průběhu mše sv. utišit. Také nedošlo k hlasitému a radostnému, celkem již běžnému projevu zpěvem při návštěvě kostela a mše sva-

té Viktorií Vlastimilou. Teprve na faře, v ministrantské klubovně, kam se mohly obě oslavenkyně uchýlit, došlo k celkové uklidnění a posilnění. Děkuji touto cestou také Květoškovi, že ho Duch svatý mohl oslovit a on Ho uposlechl, aby zřídil další funkční místnost, která by byla řádně využita a přispěla tak k naplnění některých důležitých potřeb pro malé křesťany. Sice tentokrát ne ministrantů, ale kdo ví, zda jednou nepovedou kroky této malé křesťanky právě nejprve v ministrantském oděvu na její další cestu s Pánem?

Malá Victoria Vlastimila prožívala další chvíle v tichosti spojení s Bohem - spinkala až do doby společného oběda a ostatní se mohli mezitím věnovat oslavám. Nadále pak byla velmi dobrou a usměvavou společnicí i tanečnicí.

Také muzikanti si libovali a schválili rozhodnutí dcery i jejího manžela, když viděli, že se radujeme v prostorách farní zahrady, kde je umístěna socha Panny Marie velmi cíleně a dýchla tak i na ně Boží blízkost.

Na závěr našeho rodinného veselí jsme poděkovali i Panně Marii slokami písně „Slyš, jaký to nad řekou jásot a ples....“ mezinárodně. (Francie 2. pol. 19. stol.)

Možná i Vás někdy budou napadat různé obavy, když budete plánovat křest Vašeho dítěte, či některého z Vašich vnoučat. Ty však prosím včas odložte. Myslím si, že není třeba se ničeho obávat. Tento den si užíjte s Bohem plnými doušky. Vždyť radostné prožívání křesťanství a pevnou víru v Pána se máme učit jeden od druhého. Myslím si, že dnes už to nemá být výsadou nějakého kulturního zvyku černochů, nebo jiných národů, má to být vlastní a společné nám všem. (jiše)

svým díkůvzdáním k Panně Marii.

Nedělní pokračování slavnostní pouti v Uničově společnou adorací a společným posezením na faře demonstrovalo sepětí a fungování farního společenství všech, kteří se nezalekli nikoho, ani pár kapek deště. Ten byl tentokrát asi jen zkouškou.

Úterní celodenní možnost osobní adorace nechám posoudit každému z vás. O Vaše osobní prožitky z ní (a nejen o ní) se můžete podělit v dalších číslech farního časopisu a na jeho stránkách s námi se všemi.

Děkujeme Ti Panno Maria za naši důvěru v Tebe a za lásku, kterou Ti můžeme svými modlitbami dát. (jiše)

ZMĚNA času pobožnosti uctívání Božího milosrdenství.

Korunku Božího milosrdenství se nyní budeme modlit každé úterý po mši svaté. Začneme modlitbou, pokračovat budeme litaní k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu, budeme zpívat písně Pánu Ježíši i Panně Marii. Sesedneme se u obrazu Božího milosrdenství i s kancionály. Budeme se střídat v předřikávání modlitby. Přijďte se s námi modlit i Vy. (jiše)

oké
nko
pro
děti

Jdu do školy

Zase pospíchám do školy, doufám, že mám všechny úkoly. Pane, pomoz mi v učení, ať to není jen mučení.

Vyučování náboženství ve školním roce 2006/2007 od 11.9.

1.-2. třída	13:45 pondělí	Mgr. Dagmar Bradáčová
3.-5. třída	13:15 středa	PhDr. Emilie Zatloukalová
6.-9. třída	15:00 čtvrtek	P. Josef Janek

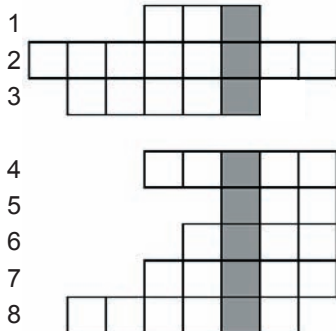
Blahopřání novomanželům

Dne 19. srpna 2006 uzavřeli v kostele sv. Andělů Strážných v Nivnici manželství

Dagmar Řezníčková

a Petr Bradáč.

Hodně dětí, radosti a Božího požehnání přejí farníci.

DOPLŇOVAČKA

1. Svedl Evu ke hřichu
2. Čtou se po kázání
3. Pohár, do něhož se nalévá víno
4. Pěstoun Pána Ježíše
5. Náš časopis se jmenuje Pokoj
6. Pokrm, který jedli izraelité při příchodu z Egypta
7. Stůl, na kterém probíhá proměňování
8. Sídlo Matice Svatohostýnské

kdo uhádne, jak se jmenuji,
může mi přijít pohladit
kožíšek

Jednoměsíčník POKOJ VÁM! vydává Římskokatolická farnost v Uničově. Neprodejné! Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.
Redakční rada: P. Josef Janek (-ji-), Jiří Hájek (-jihá-), Jitka Šenková (-jiše-), Dagmar Řezníčková (-daře-), Jaroslav Kocůrek (-jako-) Jitka Kocůrková (-jiko-), František Vomáčka (-frvo-), František Kovařík (-frko-), Klárka Hájková (-klhá-)
Grafická úprava (-jako-). TiskneTiskárna - LIT, s.r.o, Litovel. Tel.: 737 132 766. E-mail: vomacka.fany@seznam.cz
Příspěvky posílat do 20 dne v měsíci psanou formou, na disketě, elektronickou poštou. Nevyžádané příspěvky se nevracejí.
Římskokatolická farnost, Kostelní náměstí 153, 783 91 Uničov, tel: 585 054 500, E-mail: rkfunicov@tiscali.cz